

Alkotmánybíróság
Budapest

1535 Budapest, Pf. 775.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1961-2/2013	
Érkezett: 2014 FEBR 12.	
Példány: 5	Kezelőiroda:
Melléklet: 2 db	<i>Min</i>

Tárgy: alkotmányjogi panasz
kiegészítése
Pécs, 2014. február 6.
Ügyszám: IV/1961-1/2013

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED] a csatolt meghatalmazással igazolt, kívül jegyzett jogi képviselőnk, a SCHVERTFÖGEL és TÁRSA Ügyvédi Iroda (7626 Pécs, Király u. 85., ügyintéző: dr. Schvertfögel Zsuzsanna ügyvéd) útján előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványunkhoz a IV/1961-1/2013 ügyszám alatt érkezett, részünkre 2014.01.14. napján kézbesített tájékoztatás alapján az alábbi

kiegészítést

terjesztjük elő:

Álláspontunk szerint a Kúria alkotmányjogi panasszal támadott Pfv.V.20.922/2013/4 számon meghozott végzése az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jogunkat sérti, azt kiüresíti. A határozat nem teszi lehetővé, hogy a törvényben foglalt feltételek alapján benyújtott felülvizsgálati kérelmünket a Kúria, mint legfőbb bírói fórum érdemben megvizsgálja, és ezzel valójában elzárja előlünk az Alaptörvényben biztosított alapvető jogunk igénybe vételének lehetőségét.

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése szerint:

„(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Ahogy azt a Tisztelt Alkotmánybíróság elé terjesztett alkotmányjogi panaszunkban is előadtuk, az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog, és ezen belül a Pp. 270-275 §-aiban szabályozott felülvizsgálathoz való jog, mint jogorvoslati forma csak akkor képes alaptörvényi funkcióját ellátni, ha az érintettek meghatározott, feltételekhez kötött alanyi joggal rendelkeznek arra, hogy az általuk állított jogsérelmet a jogorvoslati fórum **érdemben bírálja el**.

Tudomással bírnak arról, hogy a jogorvoslathoz való jog – sok más alapvető joghoz hasonlóan – nem jelent korlátozhatatlan jogot, és az egyes eljárások során érvényesülő jogorvoslati lehetőségek igénybe vételének feltételeit az eljárási törvények határozzák meg.

Álláspontunk szerint azonban e körülményből az is következik, hogy amennyiben az egyes eljárási törvények által az adott jogorvoslat igénybevételéhez előírt feltételek fennállnak, úgy az érintett személyek az Alaptörvényből eredően alapvető alanyi jogosultsággal rendelkeznek

arra, hogy a törvényben meghatározott feltételek szerint az adott jogorvoslati lehetőséget igénybe vegyék, azaz erre vonatkozó indítványt terjesszek a jogorvoslat elbírálására jogosult fórum elé.

Amíg azonban az Alaptörvényben biztosított, és az egyes eljárási törvényekben részletezett jogorvoslati jogosultság a jogsérelemmel érintett fél részéről alanyi jogosultságot keletkeztet, addig a jogvita elbírálására hivatott megfelelő bírói fórum oldalán a jogszabályi előfeltételek fennállása esetén kötelezettséget hoz létre; mégpedig a jogorvoslati kérelemmel érintett körben az ügy érdemi megvizsgálására, és az érdemi döntés meghozatalára vonatkozó kötelezettséget.

Álláspontunk szerint az érintett bírói fórum csak abban az esetben mentesül az érdemi döntésre vonatkozó kötelezettsége alól, ha az elé terjesztett jogorvoslati kérelem alaki, vagy tartalmi okokból nem felel meg az egyes eljárási törvényekben előírt igénybevételi feltételeknek (pl. nem jogosulttól származik, elkésett, nem tartalmaz konkrét kérelmet, a jogorvoslat igénybevétele kizárt). A jelen alkotmányjogi panasszal érintett eljárásban vizsgálendő felülvizsgálati kérelem vonatkozásában ilyen feltételnek minősül a Polgári Perrendtartásban a vagyoni jogi perekben előírt hárommillió Forintos értékhatár is, amely perértéket el nem érő ügyekben a törvényhozó a konkrét jogorvoslat, azaz a felülvizsgálati kérelem igénybe vételét nem teszi lehetővé.

Mindebből azonban álláspontunk szerint az is következik, hogy a hárommillió Forint összegű perértéket meghaladó ügyekben az érintett felek – természetesen az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén – alanyi joggal rendelkeznek arra, hogy jogorvoslati kérelmüket a Kúria, mint legmagasabb és egyben utolsó bírói fórum érdemben megvizsgálja, és annak alapján az ügyben érdemi döntést hozzon. Az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogosultság tehát minden esetben maga után kell, hogy vonja az érdemi döntést is, érdemi döntés hiányában ugyanis a jogorvoslathoz való jog nem tudja betölteni rendeltetését, az alapvető jog immanens tartalma kiüresedik.

Amennyiben tehát az adott jogorvoslati kérelem elbírálására hivatott fórum téves ténybeli megállapítása, vagy téves jogértelmezése okán az adott jogorvoslat igénybe vételéhez szükséges feltételek hiányát állapítja meg, és ezért a jogorvoslati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasítja, illetve ügy érdemében nem hoz döntést, úgy a kérelmező Alaptörvényben biztosított, jogorvoslathoz való alapvető joga sérül.

A jogorvoslathoz való jog álláspontunk szerint kizárólag akkor érvényesül maradéktalanul, ha az a sérelem orvoslására valódi lehetőséget biztosít.

A jelen ügyben a Kúria – első beadványunkban részletezett téves ténymegállapítása, illetve az abból levont téves jogi következtetése nyomán – jogszabályba ütközően utasította el felülvizsgálati kérelmünket és tagadta meg az ügy érdemében történő döntéshozatalt, amivel az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jogunk immanens tartalmát kiüresítette, alapvető jogunkat lényegesen megsértette.

Tekintettel arra, hogy a Polgári Perrendtartás a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasító végzéssel szemben nem teszi lehetővé a fellebbezés, újabb felülvizsgálati kérelem, vagy bármilyen egyéb jogorvoslati kérelem benyújtását, a bírósági fórumrendszer keretében nem marad olyan további fórum, amely a jogsérelmünket orvosolhatná.

A korábban előadottakon túlmenően hivatkozunk arra is, hogy a Kúria jelen alkotmányjogi panasszal támadott határozata az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt bírósághoz való fordulás jogát, mint alapvető jogot is sérti. A bírósághoz való fordulás alapvető joga ugyanis nem csak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem az eljárásban részt vevő feleknek Alaptörvényben biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelességeiket érdemben elbírálja.

A Kúria határozata ezért a fentiekben részletezett okokból – közvetetten ugyan – de a bírósághoz forduláshoz való alapvető jogunkat is sérti, mivel a jogorvoslati kérelmünk érdemi elbírálásának lehetőségét zárja ki.

A fentiekben foglaltakra tekintettel kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.20.922/2013/4. számon meghozott, részünkre 2013. november 5. napján kézbesített végzésének alaptörvény-ellenességét, és azt semmisítse meg, mivel a határozat sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.

Az Alkotmánybíróság hatásköre az ügy elbírálására az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-ának rendelkezésein alapul.

Tájékoztatjuk a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az elsőfokú bíróság részére benyújtott alkotmányjogi panasz beadványunkhoz egy példányban csatoltuk az általunk hivatkozott ügyvédi meghatalmazást, valamint a személyes adatok kezelésére vonatkozó nyilatkozatot is. Amennyiben ezen iratoknak az elsőfokú bíróság általi felterjesztésére esetlegesen nem került sor, úgy erre az esetre ismételt csatoljuk a meghatalmazás és a személyes adatok kezelésére vonatkozó nyilatkozat egy példányát.

Tisztelettel:

Dr. Schvertfögel Zsuzsanna
ügyvéd

SCHVERTFÖGEL és TÁRSA
Ügyvédi Iroda
Dr. Schvertfögel Zsuzsanna
7626 PÉCS, Király u. 85. I/6.
Tel.: 72/224-227; 532-853

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról